

Dosarul nr. 2ra-1499/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: C. Vârlan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Ionel împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, a compensației suplimentare în locul restabilirii la locul de muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, a fost menținută hotărârea din 08 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost respinsă cererea lui Sergiu Ionel cu privire la încasarea salariului mediu lunar pentru perioada după data de 08 februarie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 11 aprilie 2016 reclamantul Sergiu Ionel a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, a compensației suplimentare în locul restabilirii la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 14 septembrie 2011 a încheiat cu ÎS „CRIS Registru” contractul individual de muncă nr. 4747, potrivit căruia a fost angajat în calitate de inspector superior în secția de permise de conducere a Direcției Înregistrare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto, cu un termen de probă de până la 15 decembrie 2011. Potrivit pct. 7.6. din contractul menționat, acesta a intrat în vigoare la data de 15 septembrie 2011. La expirarea termenului de probă contractul individual de muncă a fost recunoscut ca fiind încheiat pentru un termen nedeterminat,

conform prevederilor art. 63 alin. (1) Codul muncii.

A specificat că, la data de 27 februarie 2012 a fost avansat în funcția de inginer al Secției permise de conducere al Direcției Înregistrare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto, începând cu 01 martie 2012, cu salariul de funcție în mărime de 4600 de lei/lunar, iar prin acordul nr. 4747/2 din data de 28 decembrie 2012, a fost avansat în funcția de Șef de direcție al Direcției Înregistrare a Transportului și Calificarea Conducătorilor, începând cu 03 ianuarie 2013, cu salariul de funcție în mărime de 10500 de lei/lunar, pentru un termen nedeterminat.

A accentuat că, la data de 15 ianuarie 2016 a luat cunoștință cu ordinul de concediere nr. 17p din 12 ianuarie 2016, emis în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, totodată fiindu-i eliberat carnetul de muncă. Consideră ordinul de concediere neîntemeiat și nemotivat, emis cu grave încălcări a legislației muncii, deoarece însăși din ordinul de concediere rezultă că angajatorul nu s-a decis/apreciat în temeiul cărei prevedere din art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, a încetat contractul său de muncă, în legătură cu reducerea numărului de personal sau în legătură cu reducerea statelor.

A relatat că, pe lângă încetarea contractului de muncă fără indicarea concretă a temeiului legal al concedierii, ordinul de concediere a fost emis și cu încălcarea prevederilor Codul muncii. Astfel, la concediere angajatorul nu a ținut cont de faptul că are un stagiu și indicii profesionalismului mai mari în comparație cu alte persoane rămase în funcție, ceea ce contravine prevederilor art. 88 Codul muncii.

A invocat că, la emiterea ordinului de concediere angajatorul nu a avut acordul scris al organului sindical din unitate, ignorând că este membru al sindicatelor și a achitat cotizații de membru pentru toată perioada contractului individual de muncă. De asemenea, conform statelor de personal, ÎS „CRIS Registru” (succesor în drepturi ÎP „Agenția Servicii Publice”) dispunea de 1985 de locuri de muncă, iar la momentul semnării ordinului de eliberare erau angajați 1940 persoane, fiind vacante 45 de locuri de muncă. De altfel, angajatorul era obligat să-i propună un loc de muncă din cele vacante înainte de a fi concediat, însă contrar prevederile art. 183 Codul muncii, acesta a emis ordinul de concediere.

A notat că, concedierea sa a avut loc cu grave încălcări a prevederilor Codului muncii, iar ordinul privind încetarea contractului de muncă nr.4747 din 14 septembrie 2011, contravine normelor imperativ și urmează a fi anulat.

A solicitat anularea ordinului de concediere nr. 17p din 12 ianuarie 2016, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă din 12 ianuarie 2016 până la rămânerea irevocabilă a hotărârii, a compensației suplimentare în locul restabilirii la locul de muncă în mărime de 210000 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 31500 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 10 noiembrie 2016 reclamantul Sergiu Ionel a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 17p din 12 ianuarie 2016, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă din 12 ianuarie 2016 – prezent în mărime de 217512 de lei, a compensației suplimentare în locul restabilirii la locul de muncă în mărime 210000 lei și repararea prejudiciului moral în mărime 31500 de lei.

Prin hotărârea din 08 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost

admisă parțial acțiunea depusă de Sergiu Ionel, a fost anulat ordinul nr. 17p din 12 ianuarie 2016 emis de către ÎS „Cris Registru” (succesor în drepturi IP „Agenția Servicii Publice”) cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr. 4747 din 14 septembrie 2011 încheiat cu Sergiu Ionel și a fost încasat de la ÎS „Cris Registru” în beneficiul lui Sergiu Ionel salariul pentru absența forțată de la lucru în sumă de 217512 de lei, compensația suplimentară în locul restabilirii la locul de muncă în sumă de 50183 de lei și prejudiciul moral în sumă de 31500 lei, în total 3000195 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, s-a încasat de la ÎS „Cris Registru” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 8160 de lei 85 bani.

Prin încheierea protocolară din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost înlocuit în proces ÎS „Cris Registru” cu succesorul în drepturi IP „Agenția Servicii Publice”.

Prin decizia din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, a fost menținută hotărârea din 08 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost respinsă cererea lui Sergiu Ionel cu privire la încasarea salariului mediu lunar pentru perioada după data de 08 februarie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că legiuitorul a prevăzut exhaustiv condițiile în care angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acestora ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal.

În speță, ordinul ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” (succesor în drepturi IP „Agenția Servicii Publice”) nr. 17p din 12 ianuarie 2016 nu a fost motivat din punct de vedere juridic sau economic cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal, după cum prevede art. 88 alin. (1) din Codul muncii.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a stabilit faptului nerespectării procedurii de preavizare a intimatului, deoarece ordinul nr. 592p din 16 noiembrie 2016 privind preavizarea lui despre reducerea statelor de personal i s-a adus la cunoștință în aceeași zi, însă la momentul emiterii ordinului cu privire la concediere nr. 17p din 12 ianuarie 2016, nu expirase cele 2 luni de preavizare, prevăzute de art. 88 alin. (1) din Codul muncii.

În concluzie, instanța de apel a menționat că hotărârea instanței de fond privind anularea ordinului ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” (succesor în drepturi IP „Agenția Servicii Publice”) nr. 17p din 12 ianuarie 2016 cu privire la concedierea lui Ionel Sergiu și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, a compensației în locul restabilirii la locul de muncă și a prejudiciului moral în mărimea indicată, este întemeiată și legală.

La data de 13 iunie 2018 Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, concluziile din hotărârile judecătorești sînt expuse declarativ, simplist și fără a fi indicat concret esența încălcărilor comise de angajator și legea materială națională care se pretinde a fi încălcată. Totodată, nu a fost dat un răspuns clar și explicit la întrebările și argumentele expuse de angajator întru argumentarea dezacordului cu acțiunea înaintată.

A menționat că, în legătură cu necesitatea de serviciu și în scopul optimizării structurii întreprinderii, bazându-se pe prevederile art. 8 al Legii cu privire la întreprinderile de stat nr. 146-XIII din 16 iunie 1994, a fost emis ordinul „Cu privire la preavizarea salariaților în legătură cu reducerea statelor de personal” nr. 592p din 16 noiembrie 2015, prin care s-a dispus preavizarea sub semnătură a salariaților despre faptul că funcțiile din statele de personal se reduc la expirarea termenului de preavizare - 2 luni, inclusiv și funcția deținută de Ionel Sergiu, ordin cu care a făcut cunoștință sub semnătură la data de 16 noiembrie 2015. Acest ordin nu a fost contestat de către Ionel Sergiu, fapt ce prezumă că a fost de acord cu reducerea funcției sale.

A accentuat că, instanța de apel în concluziile sale s-a expus asupra faptului că funcții libere existau, însă nu concretizat ce funcție urma să i se propună lui Sergiu Ionel pentru a corespunde studiilor și competențelor deținute de acesta în domeniul în care a activat. La caz, legea prevede *in stricto sensu*, o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, angajatorul va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia.

A invocat că, încasarea din contul IP „Agenției Servicii Publice” în beneficiul lui Ionel Sergiu a salariului pentru lipsa forțată de la muncă, este neîntemeiată, deoarece IP „Agenția Servicii Publice” în calitate de angajator a acționat în strictă conformitate cu legislația în vigoare la încetarea contractului individual de muncă.

A specificat că, neprezentarea probelor constatatoare întru confirmarea prejudiciului face caduce (zadarnice) solicitările materiale și morale ale reclamantului, or obținerea unei compensații materiale în această situație ar fi o îmbogățire injustă pentru inițiatorul procesului.

La data de 23 iulie 2018 Sergiu Ionel a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 06 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 13 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de

procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic